

היה נוטל פרק שלישי סוטה

כג.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מנחתה וכו'
אכלל דכהנת: (ב) ד"ה ואינה
עולה כליל מפני שש:
(ג) ד"ה כר"א בר"ש וכו'
אינה נקמטת ואמר ר"ש
במנחה של ישראל וכו' אף
מנחת חובה של כהן וכו'
למיאשים כלל ור"א בר"ש פליג
עליה ואמר:

גליון הש"ס

ממתני' ושבועלה אינו רוצה
להשקותה. עי' יצמות דף נה
ע"א תד"ה אילימא:

מוסף רע"י

[illegible]

וְכָל הַנְּשׂוּאֹת [לְכַהֵנִים] מִנְחוֹתֵיהֶן נִשְׂרָפוֹת. וְאִפְּלוּ קֶרֶב הַקּוֹמָה
וְהִלָּכְתּוּ וְלֹא נִטְמְאוּ נִשְׂרָפִין שִׁירִים בְּצִית הַדֶּשֶׁן כְּדִמְפָּרֶשׁ בְּגִמְרָה:
בַּת כֹּהֵן: מִנְחָהּ נֶאֱכָלֶת. דָּלַל מִנְחָה כֹּהֵן כְּלִיל מֵהֵיא לֹא
נֶאֱכָלֶת וְהַלְמָה וְגִרְשָׁה שְׂבִיבָה מִנְחָתָה
וּמִן הַכֹּהֵנִים אִם נִצְעֵלָה לִפְסוּל: וְכֹהֵן
אֵין מִסְתַּלֵּל אִם נֶאֱשׁ גִּרְשָׁה וְזֹנֶה
וְשֹׁלְלָה. וְטַעַם דְּלוּלָה מִמֶּנּוּ מִפְּרֶשׁ
בְּגִמְרָה: ^(א) בְּקִדְשֵׁי קָדִישׁ. חֲטָאת וְאַשָׁם
וְיִמְנָה בְּכֹלֶם כְּדִישׁ ^(ב) דָּלַל נֶאֱכָלֶת
^(ג) וְהַלְכָּל: מֵהַ בֵּין אִישׁ לֹא־שֶׁרָאֵל
נִמְנָי קִמְיָרִי: אִישׁ פּוֹרַע וּפּוֹרֵס. כִּשְׁהוּ
פּוֹרַע רָאשׁוּ פּוֹרַע רָאשׁוּ וּפּוֹרֵס בְּגִדָיו:
^(ד) הָאִישׁ מִדִּיר אִם צָנוּ. קָטָן צָנוּר
וְהַלְכָה הַזְּמִירֹת עָלָיו אִפְּלוּ לְכַשִּׁיגוֹל:
וְהַלְכָה מִגְּמֻלָּה עַל גּוֹיִרוֹת אֲצִיּוֹ. אִם דָּלַל אֲצִיּוֹ
וְהַלְכָה בְּצִמְצוּמֵיהֶן הַפְּרִישׁ קִרְבָּנֵיהֶן וְהִיא
בְּנוֹ מִיר הֵזֶן מְגַלָּה בְּיוֹם מַלְחָתָהּ וּמִצִּילָהּ
מִקִּרְבָּנֶיהָ שֶׁהִפְרִישׁ אֲצִיּוֹ: מִקְדָּשׁ אִם
מִקְבֵּל קִידוּשִׁי בְּמֹו קִטְנָה שֶׁלֹּא
לְמֵהָ מִדְּעֻמָּה: מוֹכֵר אִם צָנוּ. לְמֵהָ
שֶׁשֶׁהִיא קִטְנָה: גְּבֹ' מִנְחוֹתֵיהֶן
אֶחָת מִנְחָה שְׂטוּתָה וְאֶחָת
מִנְחָתָה נִדְּבָה: מִפְּנֵי שֵׁשׁ לוֹ חֵלֶק צָה.
שֶׁהוּא מִקְרִיבָה מִשְׁלוּ וּמִצִּיבֵל כֹּל מִנְחָתָה
בִּכְהֵן וְגו': וְאִינָה עוֹלָה כְּלִיל ^(א) שֵׁשׁ
לֹא חֵלֶק צָה. שֶׁלִּפְרָתָהּ הִיא צָהָה
אֵין מִנְחָתָה זֶר וְבַת כֹּהֵן קִרְבִּין כְּלִיל
צָהָה קִמְיָה: הַשִּׁירִים קִרְבִּין לְעֹלָמָן.
כִּי לֹא־לְאַחֵר שֶׁקֶרֶב הַקּוֹמָן: קִרְבִּין דָּלַל
כִּי כִּי שֹׁאֵר וְכִי כֹהֵן שֶׁ
^(א) תִּקְרִיב לֵה' (ו' יח ג) הוּא לֵיה
לְמַכְתָּב לֵמָּה לֵיה לְמַכְתָּב מִמֶּנּוּ אִלָּא
לְמַדְרֵשִׁיה נִמְי בְּאִנְפִּי נִפְשֵׁיה לֹא תִקְטִירוּ
כִּי כִּי שִׁמְנוֹ עוֹלָה כִּבֵּר אִשָּׁה לֵה' וְיֵשׁ
בְּכָלֹל לֹא זֶה בִּשְׂר כֹל קִרְבָּנֹת מוֹךְ
וְיֵשׁ בְּכָלֹל וְיֵשׁ בְּכָלֹל שִׁירִים גִּמְרִין הֵם וְיֵשׁ בְּכָל
וְהִכָּה נִמְי לְדַלֵּם צָהָה חֵלֶק שֶׁלֹּא אִית
לָן לִימֻל וְהוּא הַקְטֵרֶת קוֹמָן כִּלְכֵּלֹתָ
שִׁירִים גִּמְרִין הֵם וְיֵשׁ בְּכָל
דִּמְסִיק לֹה לֵשׁ עֵינִים.
וְהִימָנָה הִכִּי אִם רֹאשִׁים קֹן לְהַקְטִירוּ וְלֹא
הִימָנָה רֹאשִׁים לִיקְמֹךְ דִּין מִנְחָתָה כֹּהֵן
וְהִי זֶה הַקְטֵרֶת לִשְׁמֵה קִמְיָה לֹא
וְהִי מוֹרֶמֶת וְאִם רֹאשִׁים הִימָנָה
וְלֹא מוֹרֶמֶת וְהִי כִּי רֹאשִׁים עֵי
וְהִימָנָה וְלֹא מוֹרֶמֶת וְהִי כִי רֹאשִׁים עֵי

[illegible]

ה'תקצ"ד (ג.) נתעבר קומלה בשיריה או בשירים של חזירתה לה
הקומץ קרב לעצמו והשריים לעצמן, בירוש' בני אליציה
 אי תימר משום קומץ אינו נותנו בלילה ואינו נותנו
 ונותנו לאחר מזה שיחש להן ופשיט להן מדר"א ב"ר דמי
 ואחרו נותנו בלילה ונותנו לאחר מיתת ומחש להן מדר"א ב"ר דמי
 ונותנו בלילה ונותנו לאחר מיתת ומחש להן מדר"א ב"ר דמי

אנחנו חושבים שיש פה פתרון, והיינו אצל המומחים.

למנוחין עבודת כהן שטעונה קמיצה ולא לאישים כמנחה הא כיצד הקומץ קרב בעצמו והשירים קרבין לעצמן. ור' אליעזר סבר ליה כ

האומרת שמהא אני. ירושלמי האומרת טמאה אני לא כחטאתא שמתה בעליה היא וחסותא שמתה בעליה ילכו המעוות לים המלח דמיא לאסס תלוי אפי' לאסס תלוי אפי' ממשקדשה כבלי א"ר מתני' דמיא לאסס תלוי שמשחט דתינין תמן אס ממשקשט נודע לו דהס יספר ויבשר יאא לבית

השְׁרִיפָה: בל הנשואות לכהנים
מנחותיהן נשרפות. פש"י אחד מנחת
סוטה ואחד מנחת נדבה ותימנה
מנחת נדבה מה חלק יש לו בה והא
אפילו רבי יהודה דלומר צ"י אין צין
המודר (מד"ס דף לה:) אדם מביא
על אשתו כל קרבנות שהיא מנחתה
דווקא שהיא חייבת כדמפרש בספרי
כגון אם [הקפיה] נזירות בראשה
וחיללה את השבת דומיא דמנחת סוטה
שהיא חובה דליקף לה מוהביא את
קרבנה עליה כל קרבן שעליה אבל
מנחת נדבה מודה רבי יהודה שאינו
מביא וי"ל משום הכי יש לו חלק משום
דק"י"ל מה שקנתה אשה קנה בעלה
כדמו בפי"ד דמזיר (דף קנז.) אם אדם

[illegible]

עליה בענה מהו מפרשים עליה חזק
מדעתה מכיון שיש לו שותפות במנחה
מפרשים עליה חזק מדעתה מהאחר
שיש לו חלק בה א"כ הו"ל לה מנחה
שותפות ואומר בפ"ק דזבחים (דף ה'
הניח מנחה לפני בניו ומת קריבה
ואין בה משום שותפות הא י"ש בה
משום שותפות אינה קריבה משום
דמחייב בה נפש והכי קתני דבפ"ק
דזבחים

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם אֶת־אָדָם בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם (דף א.) דְּקִינָא לְהוּ אֱלֹמָא מְשׁוֹם דְּמַכְפְּרִי קְרִינָא
בְּיַמֵּיהּ נִפְשׁ: **הַקּוֹמִין קָרֵב בְּעֵצָמוֹ.** וְאִם אֲמַאי לֹא שְׂמִינ לְכוּלָּהּ
וּמִנְחָה בְּתֵר דִּלְהּ וְיֵהוּ שִׁירֵיהּ נֶאֱכֹלִין כְּדֹאמֵר צַפ־ אִין צִין הַמּוֹדֵר
(מִתְרֵס דף עו.) וְאִיתָא צַפ־ק־ דְּצוּחִים (דף א.) וְצַפ־ק־ דְּתַמְרוֹה (דף ב:)
וְצַפ־ק־ דְּמִתְכַּרֵּה וְהִכָּא הִיא מִתְכַּרֵּה בְּצִנְחָה הוּא יִ"ל הֵם מִיָּקִין
לְמִתְכַּרֵּב כּוּלִי וְצֵה אִין לְקוּדֵשׁ חֹלֵק צו אֲבֵל הֵכָּא פִי שֶׁ לְצַעַל חֶלֶק
בְּצִנְחָה: **דְּמַסִּיק** לְהוּ לְשׁוֹם עֵצִים. רִשִׁי פִי דְּיִמְאָה הִכִּי אִין
דְּרֹאִין הֵן לְהַקְטִיר וְלֹא הִימָה רֹאזִיהּ לְקַמְזֵן וְכו' וְתִימָה מֵאִי תִנְאִי שִׁיךְ
הֵא וְדֹאִי כְּאִילוֹ מְעוֹרְצִין שִׁירֵיהּ וְהוּי כְּאֲבָרֵי עוֹלָה וְאֲבָרֵי חֻטָּאת
שֶׁמֶתְעַבְּרוּ דְּפִלְגִי בֵּה רִ"א וּרְבֵן (וְצוּחִים עו.) דִּלְא שִׁיךְ בֵּה תִנְאִי
לְדִילָא שׁוֹם סַפֵּק אֵלֶּה וְדֹאִי מִקְצָתָן רֹאזִיהּ לְהַקְטִיר וְיִמְקַצְתָן לְאֲכּוּלָּהּ
וְיִלְהַקְטִיר אֹתוֹתָן מֵה שְׂמֹחֵן כִּי רֹאזִי לְהַקְטִיר לֶשֶׁם עֵצִים שְׂמֵהּ מִקּוּם
וְהֵא וְדֹאִי שִׁיךְ שׁוֹם תִּנְאִי וְכִדְמוּמָה דְּרִשִׁי נֶקֶט יִ"ל אֲבָב צִנְחָה
דְּהִיָּהּ דְּפִרֵק נוֹשְׁאִין עַל הַאֲנוּסָה (יְצִימוֹת ק.) דִּלְאֵן כִּנְגַת שְׂמַעְפִּירָה
וְלִגְדָּה צוּלָה שְׂפַחְתָּהּ נִמְזִין עֲלֵיהֶם חוֹמֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְחוֹמֵרֵי הַכֵּהִים
וּמִפֶּרֶשׁ בְּגִמְרָא דְּמִנְחָתָם נִקְמָתָם כְּמִנְחַת יִשְׂרָאֵל וְאִינֵה נֶאֱכֹלָתָה
בְּכִנְחַת הַכֵּהִים וְכוּלָּהּ סוּגִיָּא כִי הִכָּא וְהֵסֵם וְדֹאִי שִׁיךְ תִּנְאִי
בְּשֶׁהֶאֱחָדַת מִקְרִיב מִנְחָה אִינוּ יוֹדַע אֵם כֵּהָן הוּא אִו יִשְׂרָאֵל וְאַרְצִי
וְהַלֵּהמֹת כְּמוֹ שְׂפִירֵשׁ רִשִׁי כֹּהֵן וְהֵא דִמְנָן בְּהַקּוֹמֵן רֵבָה (מִנְחָתוֹ)
שִׁיךְ אִיתָּה לֵן לְמִימֵר דְּסַתְמָא כְּרַבְּנֵן דְּפִלְגִי אֲדָרְבִי אֲלֵיעֹזֵר:
שֶׁ אֵלִין שִׁירֵים מְשׁוֹם מַה הֵא צִאִים מְשׁוֹם קוֹמָן אִו מְשׁוֹם שִׁירֵים
דְּרִמִּיתָה וְעֵלִין מַחֲשֵׁב לֵהֵן וְהִי מִימֵר מְשׁוֹם שִׁירֵים נִמְזִין צִלְלָה
וְהַמְּפֹרֶשֶׁת אִו גִּבִּי דִהֲשֵׁן שְׂמַעְתָּה דְּמַפְרָשׁ צַפ־ וְאִלוֹהֵי נִמְזִין מִנְחָתָה דִּלְאֵה
אִינוּ מַחֲשֵׁב לְהוּ שְׁלֵל הוֹשְׁבֵר לֹא לְאֲכִילָתָה אֲדָם וְלֹא לְאֲכִילָתָה מִזֵּבָּח:

בהן

בתורה הזהוה קרא כמים קרבן ראשית תקריבו אתם לה' ואל המזבח לה' יעלו לריח ניחוח וק
תקטירו ואשמעניו דלא אסרה הקטרה אלא כשמכריז להם לריח ניחוח לה': דתנאי ר' אליעזר א
יה ואמר מנחת וכוונתו של הן כליל כמנחת וכוונתו ואינה נקמטת ור' שמעון דריש קרא ההם כי
ישראל נקמטת אף מנחת חן וכוונתו נקמטת אף מנחת חן ישראל שריה נאכלין אף זו שריה
יברא קמיה מנחת חן וכוונתו שריה וכוונתו נקמטת אף מנחת חן ישראל שריה נאכלין אף זו שריה

עין משפט
גד מצוה

ר' א' מ"י פ"ב מהל' מעשה
 הקדושת' הלכה י':
 ר' ב' מ"י ש' הלכה י':
 ר' ג' מ"י ש' הלכה ט':
 ר' ד' מ"י פ"ב מהל' אסורי
 ביאה הלכה א' סגול' לאין
 קרב טו"ש' ה"ע' סימן ז'
 סעיף י':
 ר' ה' מ"י ש' טו"ש' שם
 סעיף י':
 ר' ו' מ"י פ"ב מהלכות אבל
 הלכה ו' ופ"ג הלכה א'
 סגול' לאין קרב טו"ש' י"ד
 סימן שע' סעיף ב':
 ר' ז' מ"י ש' סגול' שם
 טו"ש' י"ד סימן שס"ט
 סעיף א':

מ ח ט מ"י פ"י מהל' ג
 מעשה הקרבות הל' ג
 סמג עשין קפד קפה:
מ י מ"י פ"י מהל' טומאת
 זרעת הל' ו סמג עשין
 רלה:
מב כ מ"י שס הל' ח:
מג ל מ מ"י פ"ב מהלכות
 מזירות הלכה יג:
מד ג ס מ"י שס פ"ח הלכה
 טו:

במה ע מי" פ"ג מהל' אישות
הל' יא סמג עשין מה
טוש"ע אה"ע סימן לו סעיף
א:

בזו פ מיי פיי"ח מהל' גירושין הלכה ז סמג
עשין ג טוש"ע אה"ע סימן
קנה סעיף א:
בזו צ מיי פ"ד מהל' עבדים
הלכה א ב:

במח ק מיי פט"ו מהל'
סנהדרין ה"א סמג עשין קב:
במז ר מיי שם הלכה ו:

נ ש מ"פ ג' מהלכות גניזה
הלכה יב' ופ"א מהל'
עבדים הל' ב' סגמ עשין פא'
נא ת מ"י פ"ב מהל' מעשה
קרבנות הלכ' יב' ופ"ד'
מהל' סוטה הלכה טו':
נב א מ"י פ"ה מהל' איסורי
מוצא הלכ' ה' סגמ עשין
שיח שיט':

נג ב מיי שם הלכה ג סמו
שם:

נר ג ד מ"ז פ"ז מהל'
מעשה הקרצנות הלכ'
יז ופ"ד מהל' סוטה הלכה
טו:

תוספות שאניץ

[illegible][illegible]